

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

3. [i.e. 5.] Dies Decemb. Cui esst, est semper, Deus est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Cum igitur Deus tecum esse velit, quia amat te: debes, ut ejus respondeas amori, malle potius totâ aeternitate carere omnibus bonis extra Deum; quam vel uno momento carere amore ejus, sive ad puerum temporis non amare eum: quia omne tuum bonum est amare eum, & amari ab eo. Modus porro amandi eum, sit sine modo. Parum proderit amasse, nisi pergas amare usque ad finem. Respondeat principio finis: ama semper, quem cœpisti amare à principio; quia, ut monet Poëta:

Principium lauda, quod consequitur bona causa.

3. DIES DECEMB.

Cui esse, est semper, Deus est. Ambrosius lib. 3. de fide cap. 7.

Deus aman- I.

Quisquis timet semper esse mi-
dus, quia est
noster Deus.
Hilarius: (a) Pater infinitus est; quia non ipse in aliquo,
sed intra eum omnia; semper extra locum, quia non contine-
tur in loco; semper ante ævum, quia tempus ab eo est. Curre
sensu, si quid ei puras ultimum esse; quia cum semper intendas,
semper est, quo intendas. Iterum revolve tempora, esse semper
invenies; ut cum calculi numerus in sermone deficerit, Deo
tamen semper esse non deficit. Quis non amet eum, quem
ubique, quia est in omni loco; & semper, quia est omni
tempore, invenies amatum; imò & amantem, ne dicam

infinit-

(a) L. 2. de Trinit.

infinitus amabilem. Si stimulus est ad amandum Bonitas, tam bonus est non modò intra se, in se, sed extra se; in te, ut solus suus, qualis æternum fuit, esse noluerit; sed & tuus esse voluerit. O quanta dignitas! sed & quanta in dignitate felicitas; posse verè, si ne fuso; sincerè, sine hyperbole, dicere, Deus meus; posse uno momento duntaxat dicere, Deus, est Deus meus; dignus est, quam si omnia honestissima nomina, epitheta, & tituli, & dignitates, & honores, & omnia honorum insignia in unum conglobata; quibus omnes omnium taculorum Reges, & Cæsares gloriati sunt, in te unum congerentur.

H. (a) Fuit homo quidam insignitè reprobus; qui, ut uno die posset frui & nomine & fortunâ Imperatoris, paratum se dixit subire totâ æternitate, tartari supplicia omnia: dignissimus, ob tam indigna verba, tartari poenâ. Pluris tibi debet esse ad pulchrum temporis, posse dicere, Deus meus; quam totâ æternitate non modò dici, sed esse; non modò terræ, sed & cœli totius, Monarcham. Sed Deus infinitis titulis est tuus: est tuus, & voluit esse tuus: quia creavit: ideo enim te creavit; ut esset Deus tuus, & tu illius: itaque, cum te suum fecit, & se tuum effecit: tam igitur tuus est Pater, quam tu illius filius. Nonne hic reperisti locupletem venam auri; quam evadas non modò dives, sed divitum primus? Quam enim dives est amor, cuius proprius Deus est. Non sufficit Deo, ratio illa infinitæ erga ipsum obligationis, quod tuus esse voluerit creando; voluit accedere & aliam partis obligationis, dum te redemit. Non

tantum

(a) Binet. in flor. psalm.

tantum dedit esse, ut Creator: sed bene; imò si velis, aeternum beatè esse, ut Redemptor. Dedit se, ut recipiat. Imò, se in cibum obtulit, ut te in se transferret: ut non tantum esset tuus simpliciter, sed totus tuus, & tu totus ipius. Posse nè aliquid vel animo fingere, quod ulterius; non dico, quod sperare, sed quod vel optare auderes? Voluit Deus, suis in te congestis beneficiis ostendere, plus se posse in bonum tuum facere, quam tu etiam fingere. Deus, & Deus tuus; qui jam, dum vivis, est tuus, in tempore per gratiam; vult tuus semper esse per gloriam: vult tuus esse semper; cui esse, est semper. Quid hic aliud eruet cor tuum, quam illud illius viri, qui fuit secundum cor Dei: *Semper laus ejus in ore meo?* Sinon possit semper ejus amor esse in corde, sit saltem laus in ore.

III. An non dignus est, quem ames ex toto corde; cum sit Deus tuus, & totus tuus? Imo, tot titulis est tuus, quot titulis tu es ipius: nec enim potest esse tuus, nisi tu sis ipius. Tuus est, quia ex nihilo te creavit; sic enim est Pater. Tuus est; quia jam tuo crimen perditum, ut potè perditissimæ vitæ, imò & indignitate peccati redactum ad nihilum, redemit te; Salvator enim est. Tuus est, & tu ipius; quia è statu ultimæ calamitatis, hoc est, peccati, te asseruit in statum gratiæ: ex reo gehennæ, fecit in hæredem gloriæ, sic Justificator est, quod est præstabilius opus, quam illud, quod videtur operum maximum, creasse cœlum, & terram. Deinde ulterius, tuus est, quia Corpore, & Sanguine suo pascit te; sic est cibus tuus. Tu, ut prodigus ille in lutulenta hora pascebaris siliquis porcorum: voluit te in sua mensa

mensa manducare panem Angelorum. Tuus est, quia in hæredem sui descripsit te : est enim Remunerator. Plus quam satis fuisset, etiam pro æternitate, ut sic loquar, laborum permittere, ut per transennam videres faciem ejus ; quam videre, salus est videntis. Voluit pro momento laboris; is, cui esse, est semper, & te quoque semper videre faciem Patris ejus. Quid jam superest, quam ut ames eum; ut Partem filius; ut Salvatorem, redemptus; ut Sanctificatorem, justus; ut Convivatorem, conviva; ut Hæres, hæreditatem : ut, qui tuus est hic in medio Babylonis; sit semper tuus in illa, quæ sursum est, Jerusalem. Quocirca :

Ut tibi perpetuum sit lumen, dilige Numen.

6. DIES DECEMBRIS.

Deum videbis non alio bono bonum ; sed bonum omnis boni. *S. Augustinus l. 8. de Trinit. c. 3.*

Deus solus bonus, & sumum bonum.

Divus Augustinus divinè de Divinâ Bonitate differit, dum ab ea removet omnem creatum bonum, sic ipse: Non amas, nisi bonum, quia bona est terra altitudine montium, & temperamento collum, & planicie camporum, & bonum prædium, amabile, ac ferile. Et bona domus, paribus membris disposita, & ampla, & lucida: & bona animalia, animata corpora: & bonus aer, modestus, & salubris: bonus cibus, suavis, & aptus valetudini, & bona valetudo, sine doloribus, & laetitudine, &c. Quid plura, & plura? bonum hoc, & bonum illud. Tolle hoc, & illud; & vide ipsum bonum, si potes: ita Deum videbis, non aliò bono bonum: sed bonum omnis boni. Quaràs

de ali-